

Pytanie prejudycjalne

Czy art. 105 pkt 3 lit. b) oraz art. 107 § 2 pkt 9 [arrêté royal d'exécution du code des impôts sur le revenu (CIR 1992) (królewskie rozporządzenie wykonawcze do kodeksu podatków dochodowych w wersji z 1992 r.)] wydane na podstawie art. 266 CIR 1992, w związku z art. 23 belgijsko-luksemburskiej umowy o unikaniu podwójnego opodatkowania, naruszają art. 73 (obecnie art. 56) Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską przewidujący swobodny przepływ kapitału przez to, że zastrzegając zaniechanie poboru zaliczek na podatek od dochodów kapitałowych, przewidziane w art. 107 § 2 pkt 9, wyłącznie dla odsetek przekazanych na rzecz spółek będących rezydentami, po pierwsze, zniechęcają w konsekwencji spółki będące rezydentami do pożyczania kapitału od spółek z siedzibą w innym państwie członkowskim, a po drugie, stanowią dla spółek z siedzibą w innym państwie członkowskim przeszkodę w inwestowaniu kapitału — w drodze udzielania pożyczek — w spółki z siedzibą w Belgii?

Skarga wniesiona w dniu 12 czerwca 2007 r. — Komisja Wspólnot Europejskich przeciwko Republice Włoskiej

(Sprawa C-283/07)

(2007/C 199/34)

Język postępowania: włoski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Wspólnot Europejskich (przedstawiciele: C. Zadra i J.-B. Laiguelot)

Strona pozwana: Republika Włoska

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie, że Republika Włoska uchybiła swoim zobowiązaniom wynikającym z dyrektywy Rady 75/442/EWG ⁽¹⁾ z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów, zmienionej dyrektywą Rady 91/156/EWG ⁽²⁾ z dnia 18 marca 1991 r., ustanawiając lub utrzymując w mocy przepisy
 - art. 1 ust. 25-27 i ust. 29 lit. a) ustawy nr 308 z dnia 15 grudnia 2004 r. i
 - art. 1 ust. 29 lit. b) ustawy nr 308 z dnia 15 grudnia 2004 r. oraz art. 183 ust. 1 lit. s) i art. 229 dekretu z mocą ustawy nr 152 z dnia 3 kwietnia 2006 r.,

na podstawie których niektóre rodzaje złomu przeznaczone do wykorzystania w działalności stalowniczej i metalur-

gicznej oraz paliwo z odpadów wysokiej jakości (combustibile da rifiuti di elevata qualità, CDR-Q) zostały z góry wyłączone z zakresu zastosowania włoskich przepisów dotyczących odpadów transponujących wspomnianą dyrektywę;

- obciążenie Republiki Włoskiej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Komisja podnosi w świetle orzecznictwa Trybunału, że art. 1 ust. 25-27 i 29 ustawy nr 308 oraz art. 183 ust. 1 lit. s) i art. 229 dekretu z mocą ustawy nr 152, na podstawie których niektóre rodzaje złomu przeznaczone do wykorzystania w działalności stalowniczej i metalurgicznej oraz paliwo z odpadów wysokiej jakości (combustibile da rifiuti di elevata qualità, CDR-Q) zostały w sposób systemowy i z góry wyłączone z zakresu pojęcia odpadów, spowodowały niedopuszczalne zawężenie definicji odpadów zawartej dyrektywie 75/442 i w konsekwencji zakresu zastosowania tej dyrektywy, a tym samym w sposób nieunikniony naruszyły ich praktyczną skuteczność. Przepisy te naruszyły zatem tę dyrektywę, od której nie można wprowadzić żadnego wyjątku w drodze przepisu prawa krajowego i która nie przewiduje wyłączenia wspomnianych przedmiotów z jej zakresu zastosowania.

Wyłączenie złomu przeznaczonego do wykorzystania w stalownictwie oraz CDR-Q z zakresu pojęcia odpadów zostało dokonane przez ustawodawcę włoskiego w drodze domniemania prawnego, że przedmioty i materiały określone w przywoływanych przepisach należy kwalifikować zawsze jako surowce. Przepis taki zawęża w sposób nieunikniony przewidzianą w dyrektywie dynamiczną i funkcjonalną definicję. Wyklucza on bowiem, że występowanie „odpadów” w rozumieniu dyrektywy 75/442 może być „stwierdzone w świetle wszystkich okoliczności”, na podstawie których w każdym indywidualnym przypadku należy stwierdzić, czy chodzi o odpady w rozumieniu dyrektywy.

Systemowe wyłączenie takich odpadów z zakresu zastosowania dyrektywy narusza nie tylko praktyczną skuteczność dyrektywy i w szczególności systemu kontroli gospodarowania odpadami ustanowionego w niej w celu ochrony środowiska, lecz powoduje również, że wyłączone jest stosowanie do tych odpadów całego prawa ochrony środowiska, którego zakres zastosowania określony jest właśnie na podstawie pojęcia odpadów zdefiniowanego w dyrektywie. Ewentualne szkodliwe skutki takiego wyłączenia dla środowiska wykraczają daleko poza wynikające z samego niestosowania dyrektywy.

⁽¹⁾ Dz.U. L 194, str. 47.

⁽²⁾ Dz.U. L 78, str. 32.